«سیاست محافظه‌کاری» به روایت احمد بستانی، استاد دانشگاه خوارزمی

چرا در ایران محافظه‌کاری سیاسی شکل نگرفت؟

فلسفه سیاسی

حامد صفایی
گروه اندیشه

محافظه‌کاری در ایران مفهومی مبهم است؛ مفهومی که میان «ستایش گذشته»، «مقاومت در برابر تغییر» و «دفاع از نظم سیاسی موجود» در نوسان است. دکتر احمد بستانی، استاد علوم سیاسی و عضو هیأت علمی دانشگاه خوارزمی، معتقد است محافظه‌کاری در ایران نتوانسته به یک سنت سیاسی منسجم تبدیل شود و دلیل این امر را باید در تجربه تاریخی گسست‌ها و فقدان انباشت نهادی جست‌وجو کرد. او در نشست «محافظه‌کاری و لیبرالیسم در ایران» که در محل کتاب زروان خانه صوفی برگزار شد، سعی کرد محافظه‌کاری را در چارچوب دیدگاه‌های راجر اسکروتن، فیلسوف بریتانیایی و نظریه‌پرداز محافظه‌کاری تبیین کند و نسبت آن را با لیبرالیسم توضیح دهد.

> محافظه‌کاری بدون «سنت» و «تداوم» نمی‌تواند به یک سنت سیاسی تبدیل شود. مشکل اصلی محافظه‌کاری ایرانی این است که «سنتی نیست»؛ یعنی هنوز نتوانسته رابطه‌ای پایدار با سنت خود برقرار کند

سنت؛ سنگ‌بنای اندیشه محافظه‌کارانه

احمد بستانی، اولین مؤلفه محافظه‌کاری را اهمیت دادن به «سنت» معرفی کرد؛ سنتی که در طول تاریخ تداوم یافته و از طریق قانون، نهادها و رویه‌ها به جامعه احساس تعلق می‌دهد. او در توضیح دومین ویژگی محافظه‌کاری بر محدودیت شناخت انسان و پیچیدگی جامعه تأکید گذاشت: «محافظه‌کار با این تصور مخالف است که می‌توان جامعه را صرفاً با عقل انتزاعی طراحی کرد. از همین رو تجربه، تاریخ، قانون، نظم و امنیت در این اندیشه اهمیت ویژه دارند. محافظه‌کاری، انسان را موجودی با درک محدود و امنیت‌طلب می‌داند؛ در حالی که جوامع بشری درهم تنیده و رازآلودند و نمی‌توان منطق آنها را به‌سادگی در قالب فرمول‌های انتزاعی درآورد. از این نگاه، قوانین انتزاعی به تنهایی پاسخگو نیستند.»

نسبت محافظه‌کاری با لیبرالیسم

بخش دوم بحث بستانی به دیدگاه راجر اسکروتن اختصاص داشت؛ متفکری که از چهره‌های مهم احیای محافظه‌کاری در دهه‌های اخیر است. مسأله محافظه‌کاری جدید این بود که چگونه می‌توان از سنت، هویت تاریخی و نظم اجتماعی دفاع کرد، بدون آنکه به دفاع از سلطنت، اشرافیت و نابرابری‌های سنتی بازگردد. از این رو محافظه‌کاری جدید ناچار بود نسبت خود را با ارزش‌های مدرن و لیبرال روشن کند.

راجر اسکروتن، به روایت بستانی، محافظه‌کاری را در تقابل کامل با لیبرالیسم قرار نمی‌دهد. او به ارزش‌هایی چون آزادی و مالکیت فردی وفادار است، اما با این تصور که جامعه محصول یک قرارداد مصنوعی میان افراد است، مخالفت می‌کند: «از نگاه اسکروتن، آزادی اساس نظم اجتماعی نیست، بلکه یکی از محصولات جانبی نظم اجتماعی است. به بیان دیگر، زمانی که نظم اجتماعی با ویژگی‌هایی که محافظه‌کاران برای آن قائل‌اند، یعنی سنت، نهاد، قانون و تعلق اجتماعی تثبیت شود، آزادی نیز در درون آن امکان ظهور پیدا می‌کند.» در نتیجه، پروژه اسکروتن را می‌توان تلاشی برای جمع کردن ارزش‌های اساسی لیبرالیسم با محافظه‌کاری دانست؛ یعنی دفاع از آزادی، اما نه آزادی‌ای که از تاریخ و جامعه جدا شده باشد.

موقعیت محافظه‌کاران در ایران

استاد علوم سیاسی دانشگاه خوارزمی معتقد است در ایران، از مشروطه تاکنون جریان‌های مختلف سیاسی حضور داشته‌اند، اما محافظه‌کاری بیشتر به شکل شخصیت‌های پراکنده ظاهر شده و به یک سنت سیاسی منسجم تبدیل نشده است. او اولین دلیل را به «عدم تداوم سنت» نسبت می‌دهد. اگر سنت عنصر اصلی محافظه‌کاری باشد، بدون تداوم نمی‌توان از سنت سیاسی سخن گفت. به باور بستانی، جامعه ایران در تاریخ خود با گسست‌های متعدد نهادی و تاریخی روبه‌رو بوده و بسیاری از نهادها و رویه‌ها بارها تغییر کرده‌اند. در چنین شرایطی، آنچه شکل نگرفته «انباشت» تجربه تاریخی است و می‌گوید: «انباشت با پیشرفت تفاوت دارد. انباشت مانند سنگ‌بنایی است که گذاشته می‌شود و سنگ‌های بعدی روی آن قرار می‌گیرند؛ بنای جدید به اعتبار پایه قبلی استوار می‌شود. در فرهنگ سیاسی ایران نوعی گرایش وجود دارد که هر چیز قدیمی را کهنه و ازکارافتاده می‌داند و جدیدترین مدل هر چیز را بهتر می‌پندارد. از این جهت، به یک معنا همه ما انقلابی هستیم، زیرا دائماً به دنبال جدیدترین مدل‌ها و ایده‌ها هستیم.»

از این منظر، او تصریح می‌کند ممکن است در ایران افراد محافظه‌کار وجود داشته باشند، اما بدون نهادهای پایدار، قوانین و رویه‌های ممتد، محافظه‌کاری نمی‌تواند از سطح گرایش فردی به یک سنت سیاسی تبدیل شود.

دلیل دوم از نظر بستانی، «پارادوکس محافظه‌کاری» است. ممکن است کسی در مقام فکری محافظه‌کار باشد، اما در مقام سیاسی برای حفظ موقعیت موجود ناچار به رفتاری رادیکال شود. در این حالت، محافظه‌کاری به ضد خود بدل می‌شود.

عامل سوم، «محافظه‌کاری تقلیدی» است؛ یعنی تلاش برای وارد کردن مستقیم مدل بریتانیایی یا اندیشه اسکروتن به ایران. بستانی تأکید دارد محافظه‌کاری بریتانیا محصول چند قرن تاریخ، نهاد و تجربه خاص آن کشور است و نمی‌توان چنین الگویی را به صورت آماده به جامعه دیگری منتقل کرد. از نگاه او، نتیجه این تقلید، گاه تبدیل محافظه‌کاری به بومی‌گرایی و سنت‌گرایی رمانتیک بوده و گاه به خلط آن با راست افراطی منتهی شده است. در حالی که راست افراطی، به دلیل ماهیت رادیکال خود، از محافظه‌کاری کلاسیک متفاوت است. بنابراین راه‌حل، وارد کردن فرمول‌های آماده نیست، بلکه باید محافظه‌کاری را از دل سنت ایرانی کشف کرد.

بستانی به صراحت بیان می‌کند که محافظه‌کاری بدون «سنت» و «تداوم» نمی‌تواند به یک سنت سیاسی تبدیل شود. به زعم او، مشکل اصلی محافظه‌کاری ایرانی این است که «سنتی نیست»؛ یعنی هنوز نتوانسته رابطه‌ای پایدار با سنت خود برقرار کند.

مقولاتی از مقالات شمس [فرهنگ اشافی]

دوختن کت تازه

به خیاط می‌گویم چه کت خوبی برایم دوختی. تشکر می‌کند و می‌گوید بهتر از این هم می‌توانستم بدوزم. با خود فکر می‌کنم اگر می‌توانست، چرا این کار را نکرد؟ شمس می‌گوید: «آن یکی کفشی دوخت نیکو جهت یکی از علمای طراز اول، ایشان را خوش آمد. گفت: «نیکو دوختی، خوش دوختی، خاموش نکرد. می‌گوید: «به از آن دوختمی! فرمود که پس از برای که نگه می‌داشتی آن نیکوتر را؟ چو برای من ندوختی برای که خواهی دوختن؟»

چند سال پیش مصاحبه‌ای خواندم از یکی از معماران درجه یک کشور که مصاحبه‌کننده از علت‌های موفقیت او پرسیده بود و او دو استدلال داشت؛ دلیل اول گفته بود که مطلقاً به پول فکر نمی‌کند و دوم اینکه به اندازه سه برابر مبلغ حق‌الزحمه به مشتری‌هایش خدمات ارائه می‌دهد. آن خانم گزارشگر بیشتر از دلیل یک از دلیل دو تعجب کرده بود که ایشان مجدداً توضیح داده بود شریکی داشتند که مثل او فکر می‌کرده است و معتقد بود اگر به اندازه مبلغ حق‌الزحمه‌مان کار کنیم، کافی است. شریک او الان یک واحد دارد در مرکز شهر و او دویست پلاک داشت در منطقه یک و دو تهران.

این مثال را برای اصناف مختلف می‌توان ادامه داد اما چه دلیلی می‌تواند وجود داشته باشد برای اینکه بهترین کارمان را در زمان تحویل انجام نمی‌دهیم؟ مثلاً در صنعت ساختمان قبول دارم که گاهی استفاده از مرغوب‌ترین مصالح و متبحرترین نیروی انسانی علاوه بر بالاتر رفتن هزینه‌های بالاسری پروژه و مخفی ماندن عایدی، به چشم کارفرما هم نمی‌آید و متأسفانه در شرایطی که بسیاری در این صنف کم‌فروشی می‌کنند و از ابتدا و انتهای کار می‌زنند، سخت می‌توان صاحب کار را قانع کرد بر اینکه کیفیت و کمیت ساخت شما با دیگران متفاوت است.

مجدداً یاد جناب خیاط افتادم. نقل است جوانی پارچه‌ای را نزد رجبعلی خیاط، عارف معاصر برد و از او خواست با آن پارچه کت و شلوار برایش بدوزد. اجرت کار ۱۵ تومان مشخص شد، جوان چند روز بعد برای تحویل لباسش آمد و مبلغ را پرداخت کرد. پیرمرد با لبخند ۵ تومان پس داد وقتی جوان علت را جویا شد، گفت: «ما طی نمودیم اجرت ۱۵ تومان باشد و من راضی هستم چرا ۵ تومان پس دادید؟ پیرمرد خیاط گفت گمان می‌کردم این کت و شلوار یک روز و نیم کار می‌برد ولی یک روزه تمام شد، دستمزد من در یک روز ۱۰ تومان کافی است. جوان هنگام خروج متوجه شد بدون اینکه او گفته باشد جناب رجبعلی خیاط به رایگان هم زیپ را درست کرده است و هم اتویی جانانه زده بود.

سیاسی

واقع بینی آرمان‌گرایانه؛ راهکار عاقلانه

یادداشت

ابوالقاسم رئوفیان
دبیرکل حزب ایران زمین

در مقاطع حساس تاریخی، نحوه مواجهه یک جامعه با جنگ و صلح، بیش از آنکه صرفاً به تصمیم‌های مقطعی وابسته باشد، به نوع نگاه و چارچوب شناختی حاکم بر تصمیم‌گیران و افکار عمومی بستگی دارد. در شرایط کنونی، می‌توان سه گرایش عمده را در تحلیل مسأله جنگ و صلح مشاهده کرد: خوش‌بینی افراطی، بدبینی افراطی و واقع‌بینی آرمان‌گرایانه. شناخت تفاوت این سه رویکرد، برای ترسیم یک راهبرد کارآمد در برابر شرایط پیچیده کنونی ضروری است. گرایش اول، خوش‌بینی افراطی است؛ رویکردی که ادامه جنگ تا پیروزی نهایی را تنها مسیر ممکن می‌داند. مشکل اساسی این رویکرد آن است که ممکن است تحت تأثیر ذهنیت‌های رویاپردازانه، بخشی از واقعیت‌های میدان، موانع، هزینه‌ها و خطرات را نادیده بگیرد. در چنین نگاهی، فاصله میان آرمان و واقعیت به اندازه کافی مورد توجه قرار نمی‌گیرد و همین امر می‌تواند برنامه‌ریزی‌های کشور را با خطر خطا مواجه کند.

در نقطه مقابل، بدبینی افراطی قرار دارد؛ رویکردی که ادامه جنگ را راه‌حل نمی‌داند و بر کنار آمدن با آمریکا و رسیدن به صلح، حتی اگر صلحی ناپایدار باشد، تأکید می‌کند. مسأله اساسی در این دیدگاه، خطر گرفتار شدن کشور در چرخه انفعال است. اگر یک کشور صرفاً بر اساس ترس از هزینه‌های تقابل تصمیم‌گیری کند، ممکن است به تدریج ابتکار عمل خود را از دست بدهد و در برابر اراده طرف مقابل منفعل شود. هر دو رویکرد، به‌رغم تفاوت ظاهری، یک نقطه ضعف مشترک دارند و آن فاصله گرفتن از واقعیت است. یکی واقعیت‌های سخت و محدودیت‌ها را کمتر از اندازه واقعی می‌بیند و دیگری ظرفیت‌ها و توانمندی‌های کشور را نادیده می‌گیرد.

اما راه سوم، واقع‌بینی آرمان‌گرایانه است؛ رویکردی که هم آرمان را حفظ می‌کند و هم واقعیت را مبنای طراحی راهبرد قرار می‌دهد. واقع‌بینی آرمان‌گرایانه به این معناست که مقصد روشن باشد، اما مسیر رسیدن به آن بر اساس شناخت دقیق شرایط انتخاب شود. آرمان‌گرایی در این نگاه، مانند قطب‌نماست؛ مقصد را نشان می‌دهد، اما قطب‌نما به‌تنهایی کشتی را به مقصد نمی‌رساند. برای حرکت، شناخت مسیر، امکانات، موانع و شرایط محیطی نیز ضروری است. به همین دلیل، آرمان‌گرایی باید با واقع‌بینی پیوند بخورد. این نگاه، با آنچه از سیره سیاسی پیامبر اسلام و حکومت امام علی(ع) برداشت می‌شود نیز سازگار است. در این چارچوب، عمل‌گرایی توحیدی بر واقع‌بینی، عقلانیت و شناخت شرایط استوار است. مواجهه با مسائل داخلی، تعامل با قدرت‌های پیرامونی و توجه به تحولات جهان، همگی نیازمند شناخت دقیق واقعیت‌هاست. از همین منظر، وضعیت «نه جنگ و نه صلح» یکی از پیچیده‌ترین و خطرناک‌ترین شرایط برای یک کشور است. در چنین وضعیتی، کشور نه می‌تواند از الزامات امنیتی جنگ فاصله بگیرد و نه از مزایای یک صلح پایدار بهره‌مند شود. بنابراین، مواجهه با چنین شرایطی نیازمند برنامه‌ریزی مبتنی بر عقلانیت، خردورزی و واقع‌بینی آرمان‌گرایانه است.

یکی از الزامات چنین راهبردی، حفظ و افزایش قدرت ملی است. تقویت توان دفاعی، توسعه صنعت دفاعی و افزایش ظرفیت تولید محصولات دفاعی، بخشی از این مسیر است. قدرت نظامی البته تنها یکی از مؤلفه‌های قدرت ملی است و در کنار آن، اقتصاد، انسجام اجتماعی، دیپلماسی و ظرفیت‌های سیاسی نیز اهمیت دارند. در همین چارچوب می‌توان دیدگاه‌های اخیر رئیس جمهوری و رئیس مجلس را تحلیل کرد. به نظر می‌رسد مواضع مطرح‌شده از سوی آقای پزشکیان و آقای قالیباف نه ناشی از ناامیدی و سرخوردگی است و نه نشانه خوش‌بینی افراطی. در این دیدگاه‌ها، از یک سو بر اهمیت قدرت و عزت کشور و از سوی دیگر، بر ضرورت توجه به صلح، اقتصاد، معیشت مردم و پیوند میان امنیت و رشد اقتصادی تأکید می‌شود.

امنیت و اقتصاد، در این معنا، لازم و ملزوم یکدیگرند. بنابراین، راهبرد واقع‌بینانه باید بتواند میان مؤلفه‌های مختلف قدرت ملی توازن ایجاد کند و همزمان از ظرفیت‌های دفاعی، اقتصادی، اجتماعی و دیپلماتیک کشور بهره بگیرد. از سوی دیگر، شناخت انگیزه و رفتار طرف مقابل نیز بخش جدایی‌ناپذیر واقع‌بینی است. اگر طرف مقابل در مواضع خود دچار تغییرات مکرر شود، به تعهدات خود پایبند نماند یا از توافق‌ها و تفاهم‌ها عبور کند، نمی‌توان صرفاً بر اساس خوش‌بینی درباره آینده تصمیم گرفت. در چنین شرایطی، سیاست خارجی باید با حفظ امکان تعامل و مذاکره، بر شناخت دقیق رفتار طرف مقابل و تأمین منافع کشور استوار باشد.

کشور در شرایطی قرار دارد که نه می‌توان با خوش‌بینی افراطی خطرات را نادیده گرفت و نه می‌توان با بدبینی افراطی ظرفیت‌ها و توانمندی‌های خود را کنار گذاشت. راهبرد مؤثر، واقع‌بینی آرمان‌گرایانه‌ای است که هم قدرت را افزایش دهد، هم از ظرفیت دیپلماسی استفاده کند، هم اقتصاد و معیشت مردم را جدی بگیرد و هم انسجام داخلی را حفظ کند.

رئیس سازمان امور اجتماعی کشور:

مجوز هیچ تشکلی در دولت چهاردهم لغو نشد

رئیس سازمان امور اجتماعی کشور با اشاره به فعالیت بیش از ۸۰ هزار تشکل در کشور گفت: «هدف ما برداشتن موانع از مسیر فعالیت تشکل‌ها و فراهم کردن زمینه خدمت‌رسانی بهتر آنها به مردم است؛ چراکه این نهادها در بسیاری از زمینه‌ها سریع‌تر و مؤثرتر از ساختارهای دولتی عمل می‌کنند.»

به گزارش ایرنا، سیدمحمد بطحایی در همایش تشکل‌ها و نهادهای مردمی و غیردولتی که با حضور جمعی از نمایندگان سمن‌ها و نهادهای مردمی برگزار شد، اظهار کرد: «امروز شبکه عظیمی از تشکل‌ها در کشور فعالیت دارند؛ از ۱۱ هزار و ۵۰۰ تشکل تحت نظارت وزارت کشور گرفته تا هزاران گروه فعال در بهزیستی، کمیته امداد، نیروی انتظامی و گروه‌های جهادی بسیج و سپاه که در مجموع شمار آنها به حدود ۸۰ هزار تشکل می‌رسد.»

وی افزود: «هر یک از این تشکل‌ها در گوشه‌ای از کشور در حال خدمت‌رسانی به مردم هستند و تلاش ما این است که به جای ایجاد محدودیت، نقش تسهیل‌گر را برای آنها ایفا کنیم تا این ظرفیت عظیم مردمی به‌طور کامل فعال شود.»

بطحایی با بیان اینکه تشکل‌ها در بسیاری از حوزه‌ها سریع‌تر و مؤثرتر از ساختارهای دولتی عمل می‌کنند، ادامه داد: «وزارت کشور به‌عنوان یکی از مراجع اصلی، بخش عمده‌ای از تشکل‌ها را بویژه در حوزه‌های خیریه زیر پوشش دارد. این تشکل‌ها در ۱۱ عنوان و زمینه فعالیت می‌کنند و خدمات خود را در حوزه‌هایی همچون بهداشت، محیط زیست، سواحل و دیگر عرصه‌ها، در داخل و خارج از کشور ارائه می‌دهند.»

رئیس سازمان امور اجتماعی کشور همچنین با اشاره به عملکرد دولت چهاردهم در حوزه تشکل‌های مردمی گفت: «نزدیک به دو سال از تشکیل دولت چهاردهم می‌گذرد و در این مدت حتی یک مجوز تشکل نیز لغو نشده و هیچ تشکلی به حالت تعلیق درنیامده است.»

وی افزود: «حتی در مواردی که یک سمن یا تشکل مرتکب خطا شده و انحراف در عملکرد آن محرز بوده است، در برخی پرونده‌هایی که مرجع قضایی برای لغو مجوز ورود کرده، سازمان امور اجتماعی کشور به‌عنوان مدافع تشکل‌ها درخواست کرده است فرصت جبران خطا به آنها داده شود.»

بطحایی درباره روند صدور و تمدید مجوز تشکل‌ها نیز اظهار کرد: «بررسی‌ها نشان می‌دهد زمان صدور مجوزهای جدید از میانگین هشت ماه به کمتر از ۶۰ روز کاهش یافته است. همچنین مدت زمان تمدید مجوزها که پیش از این حدود شش ماه به طول می‌انجامید، اکنون به حدود ۴۰ روز رسیده است.»

وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به نقش تشکل‌ها و نهادهای مردمی در مستندسازی جنایات رخ‌داده در مدرسه میناب گفت: «نقش تشکل‌ها و ۶۰ نهاد دارای مقام مشورتی در مستندسازی و انتقال حقایق به مجامع بین‌المللی، بویژه در جریان سفر به ژنو، بسیار کلیدی و اثرگذار بود.»

ابلاغ آگهی

بدین‌وسیله به‌اطلاع **آقای اسماعیل پوره فرزند محمد** پرستار رسمی در دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران می‌رساند؛ نظر به اینکه رأی قابل پژوهش شماره ۹۰۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۳ هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان دانشگاه علوم پزشکی ایران مبنی بر انفصال موقت به مدت یک سال صادر گردیده و هیچگونه نشانی از ایشان در دسترس نمی‌باشد، لذا مشارالیه در صورت اعتراض به رأی صادره حداکثر ظرف مدت سی روز از تاریخ آگهی فوق می‌توانند به مدیریت منابع انسانی دانشگاه مراجعه نمایند.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری دانشگاه علوم پزشکی ایران

شرکت پتروشیمی جم
جهانی متمایز متعهد

آگهی تجدید مزایده عمومی

نوبت اول

(شماره مزایده 04-1405 B)
فروش ۳۰۰ تن ضایعات آهن

شرکت پتروشیمی جم در نظر دارد اقلام ضایعات آهن به مقدار ۳۰۰ تن به‌شرح مندرج در اسناد مزایده را از طریق مزایده عمومی به‌فروش برساند.
• **دریافت اسناد:** اسناد مزایده از تاریخ انتشار آگهی حداکثر تا آخر وقت اداری روز دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۰۹ و از طریق وب‌سایت شرکت پتروشیمی جم به آدرس www.jpcomplex.ir/fa/tender (بخش مناقصه و مزایده) قابل دریافت می‌باشد.
• **مبلغ تضمین شرکت در مزایده** پنج درصد مبلغ پیشنهادی و واریز به‌صورت نقد به‌شماره شبا IR۸۳۰۱۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۴۰۹۰۹۰۹۰۰۰ شرکت پتروشیمی جم نزد بانک ملت یا ارائه ضمانت‌نامه بانکی معتبر ثبت شده در سامانه سپام با دوره اعتبار سه ماه تقویمی و قابلیت تمدید تا سه ماه شمسی به‌نام شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) می‌باشد.
• تمامی مکاتبات و هماهنگی‌های لازم درخصوص این مزایده از طریق پست الکترونیک شرکت به نشانی: tender@jpcomplex.com می‌باشد، فلذا اعلام رسمی نشانی پست الکترونیک مزایده‌گر، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.
• **آخرین زمان تسلیم پیشنهادات** تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۴ می‌باشد.
تذکر۱): لازم است پاکت (الف) شامل تضمین شرکت در مزایده پس از لاک و مهر (در قالب پاکت دربسته) به‌صورت فیزیکی و تا موعد مقرر تحویل دبیرخانه تهران شده و رسید دریافت گردد.
تذکر۲): لازم است محتوای پاکت ب و محتوای پاکات ج (قیمت) به‌صورت الکترونیکی تکمیل شده و هم زمان و در یک ایمیل با مشخصات موضوع مزایده- پیشنهاد مالی تا سررسید زمان مشخص شده، صرفاً به آدرس پست الکترونیک VP_TC@jpcomplex.com ارسال گردد.
• سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مزایده مندرج می‌باشد.
• بدیهی است شرکت پتروشیمی جم در رد یا قبول کلیه پیشنهادات بدون ذکر دلیل مختار است.
• تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۶۵۴۵۴۵، ۰۷۷۳۷۳۲۳۲۲۱ داخلی ۳۰۴۶
• شماره فاکس: ۰۷۷۳۷۳۲۳۳۱۱

روابط عمومی شرکت پتروشیمی جم

ایران
سازمان آگهی‌های بازرگانی

پذیرش آگهی‌های روزنامه ایران
۱۸۷۷